

- dle rozdělovníku -

Váš dopis zn./ze dne:

Č. j.:

MHMP 1262936/2024

Sp. zn.:

S-MHMP 2287202/2023

Vyřizuje/tel.:

Mgr. Karin Fiačanová

236 003 414

Počet listů/příloh: **5/0**

Datum:

19.07.2024

PŘÍKAZ

Magistrát hlavního města Prahy, odbor památkové péče (dále jen „MHMP OPP“), jako věcně a místně příslušný správní orgán státní památkové péče na území hlavního města Prahy dle ustanovení § 36 odst. 1 písm. b) zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „památkový zákon“), a ustanovení § 62 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZOP“), **rozhodl** v souladu s ustanovením § 90 ZOP a ustanovením § 150 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) **t a k t o :**

Právnícká osoba **J.O.S. Praha s.r.o., se sídlem Nad spádem 641/20, 147 00 Praha 4 – Podolí, IČO: 24145947, se u z n á v á v i n n o u z přestupku** dle ustanovení § 35 odst. 2 písm. f) památkového zákona, kterého se dopustila tím, že jako stavebník v období od května 2022 do dubna 2023 zahájila stavební činnost (zemní práce) na pozemcích parc. č. 1130/1, 1130/2, 1130/3, k. ú. Dejvice, ulice Vilímovská, Na Pískách, Praha 6, v souvislosti se stavbou „Stavební úpravy a přístavba bytového domu č. p. 1475 k. ú. Dejvice, Praha 6, při ulici Na Pískách 19 na pozemcích parc. č. 1129 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 1130/1 (ostatní plocha), parc. č. 1130/2 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 1130/3 (zastavěná plocha a nádvoří) v katastrálním území Dejvice“, aniž by oznámila již od doby přípravy stavby tento záměr provádět stavební činnost na území s archeologickými nálezy Archeologickému ústavu

Akademie věd České republiky, tedy nesplnila oznamovací povinnost stanovenou v § 22 odst. 2 památkového zákona. Provedené práce spočívají v odstranění terénu při severozápadní a jihozápadní straně bytového domu č. p. 1475, aby mohly být založeny přístavby. Půdorysný rozsah odstraněného terénu je při jihozápadní fasádě bytového domu a dále až k samostatné přístavbě přibližně 37 m při šířce přibližně 5 metrů. Hloubka odstraněného terénu je proměnlivá od přibližně 0,5 m při plotu v ulici Vilímovské až po přibližně 3 m při napojení na samostatnou přístavbu. Terén při severozápadní straně bytového domu byl po odstranění garáží kompletně zbaven drnu a podorníčí a snížen na stavební niveletu. Dále byl odstraněn terén ve formě zářezu pro samostatnou přístavbu (obsahující prostor garáže, posilovny dvouúrovňový prostor vnitřního bazénu a hygienické a technické zázemí těchto prostor) prakticky v celé severozápadní části svažité zahrady (na pozemku parc. č. 1130/1). Maximální půdorysné rozměry jsou 27,5 x 19,55 m. Hloubku odstraňovaných terénů lze z dostupných snímků odhadovat na přibližně 5 až 6 metrů u severozápadního okraje zářezu až po přibližně 1,5 m při jihovýchodním okraji zářezu pro přístavbu. Rovněž došlo k rozšíření zářezu obslužné komunikace a k odstranění terénu severně od ní pro manipulační prostor a část zařízení staveniště. Kromě úzkého intaktního pásu kerů při plotu směrem od ulice Vilímovské byl drn včetně podorníčí odstraněn téměř na celé ploše parc. č. 1130/1. Hloubka odtěžení terénu se pohybuje od přibližně 0,5 m po jednotky metrů.

Za spáchání uvedeného přestupku **s e** právnické osobě **J.O.S. Praha s.r.o.**, identifikované výše, **u k l á d á** podle ustanovení § 46 odst. 1 a § 90 odst. 1 ZOP a § 35 odst. 5 písm. b) památkového zákona **správní trest p o k u t y** ve výši **10 000 Kč** (slovy desettisíc korun českých).

Pokuta je splatná **do 30 dnů** ode dne právní moci příkazu o jejím uložení na účet číslo **30015-5157998/6000**, k. s. **0558**, v. s. **4200002178**, PPF banka, a.s., Evropská 2690/17, Praha 6.

Odůvodnění:

Podle ustanovení § 22 odst. 2 památkového zákona *má-li se provádět stavební činnost na území s archeologickými nálezy, jsou stavebníci již od doby přípravy stavby povinni tento záměr oznámit Archeologickému ústavu a umožnit jemu nebo oprávněné organizaci provést na dotčeném území záchranný archeologický výzkum.* Je-li stavebníkem právnická osoba nebo fyzická osoba, při jejímž podnikání vznikla nutnost záchranného archeologického výzkumu, hradí náklady záchranného archeologického výzkumu tento stavebník; jinak hradí náklady organizace provádějící archeologický výzkum. Obdobně se postupuje, má-li se na takovém území provádět jiná činnost, kterou by mohlo být ohroženo provádění archeologických výzkumů.

Nesplnění uvedené oznamovací povinnosti právnickou osobou naplňuje znaky skutkové podstaty přestupku dle ustanovení § 35 odst. 2 písm. f) památkového zákona, za které lze v souladu s ustanovením § 35 odst. 5 písm. b) památkového zákona uložit pokutu až do výše 4 000 000 Kč.

MHMP OPP zjistil při výkonu svěřených pravomocí dne 29. 4. 2023, že na pozemcích parc. č. 1130/1, 1130/2, 1130/3, k. ú. Dejvice, ulice Vilímovská, Na Pískách, Praha 6 (dále též „předmětné pozemky“) byla zahájena stavební činnost (zemní práce) v souvislosti se stavbou

„Stavební úpravy a přístavba bytového domu č. p. 1475 k. ú. Dejvice, Praha 6, při ulici Na Pískách 19 na pozemcích parc. č. 1129 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 1130/1 (ostatní plocha), parc. č. 1130/2 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 1130/3 (zastavěná plocha a nádvoří) v katastrálním území Dejvice“. Provedené práce spočívaly v odstranění terénu při severozápadní a jihozápadní straně bytového domu č. p. 1475, aby mohly být založeny přístavby. Půdorysný rozsah odstraněného terénu je při jihozápadní fasádě bytového domu a dále až k samostatné přístavbě přibližně 37 m při šířce přibližně 5 metrů. Hloubka odstraněného terénu je proměnlivá od přibližně 0,5 m při plotu v ulici Vilímovské až po přibližně 3 m při napojení na samostatnou přístavbu. Terén při severozápadní straně bytového domu byl po odstranění garáží kompletně zbaven drnu a podorníčí a snížen na stavební niveletu. Dále byl odstraněn terén ve formě zářezu pro samostatnou přístavbu (obsahující prostor garáže, posilovny dvouúrovňový prostor vnitřního bazénu a hygienické a technické zázemí těchto prostor) prakticky v celé severozápadní části svažité zahrady (na pozemku parc. č. 1130/1). Maximální půdorysné rozměry jsou 27,5 x 19,55 m. Hloubku odstraňovaných terénů lze z dostupných snímků odhadovat na přibližně 5 až 6 metrů u severozápadního okraje zářezu až po přibližně 1,5 m při jihovýchodním okraji zářezu pro přístavbu. Rovněž došlo k rozšíření zářezu obslužné komunikace a k odstranění terénu severně od ní pro manipulační prostor a část zařízení staveniště. Kromě úzkého intaktního pásu keřů při plotu směrem od ulice Vilímovské byl drn včetně podorníčí odstraněn téměř na celé ploše parc. č. 1130/1. Hloubka odtěžení terénu se pohybuje od přibližně 0,5 m po jednotky metrů.

Výpisem z veřejného seznamu – Katastru nemovitostí, vedeného Katastrálním úřadem pro hlavní město Prahu, katastrální pracoviště Praha (list vlastnictví č. 2329), MHMP OPP zjistil, že předmětné pozemky jsou ve vlastnictví právnické osoby J.O.S. Praha s.r.o., se sídlem Nad spádem 641/20, 147 00 Praha 4 – Podolí, IČO: 24145947 (dále jen „odpovědný subjekt“). Totožnost odpovědného subjektu ověřil MHMP OPP výpisem z ROS (základního registru).

Přípisem ze dne 5. 2. 2024 a opakovaně přípisem ze dne 15. 4. 2024 MHMP OPP požádal Archeologický ústav Akademie věd ČR, Praha, v.v.i., se sídlem Letenská 4, 118 01 Praha 1 (dále jen „Archeologický ústav“), o sdělení, zda ve vztahu k předmětným pozemkům byla splněna povinnost oznámit Archeologickému ústavu záměr provádět stavební činnost na území s archeologickými nálezy a dále o sdělení, jak cenná je dotčená lokalita z archeologického hlediska, jak vysokou újmu veřejného zájmu znamená případné nesplnění povinnosti stavebníka podle ustanovení § 22 odst. 2 památkového zákona a kolik by stál záchranný archeologický výzkum.

Archeologický ústav ve vyjádření č. j. ARUP-764/2024 ze dne 16. 7. 2024 sdělil, že mu nebylo doručeno žádné oznámení o stavební činnosti či jejím záměru na předmětných pozemcích. Z tohoto vyjádření Archeologického ústavu dále vyplynulo, že v katastrálním území Dejvice jsou archeologické nálezy doloženy v mimořádné intenzitě. Tyto nálezy byly datovány do období paleolitu, neolitu, eneolitu, doby bronzové, doby římské, doby stěhování národů, středověku a novověku. Archeologický ústav dále ve svém vyjádření konstatoval, že je nepochybné, že se jedná o území s archeologickými nálezy ve smyslu ustanovení § 22 odst. 2 památkového zákona. Veškerým stavebním či jiným destrukčním zásahům do území s archeologickými nálezy měl

předcházet záchranný archeologický výzkum. Z tohoto vyjádření Archeologického ústavu ještě vyplynulo, že nelze jednoznačně potvrdit, zda mohlo v důsledku realizované stavební činnosti dojít k poškození či zničení archeologických nálezů. Dle Archeologického ústavu s ohledem na rozsah stavby i četnost archeologických nálezů doložených v jejím okolí by se náklady na provedení záchranného archeologického výzkumu mohly pohybovat v rozsahu 10 000 Kč až po stovky tisíc Kč.

Z rozhodnutí, a sice společného povolení Úřadu městské části Praha 6, odboru výstavby, č. j. MCP6 028342/2022 ze dne 17. 3. 2022 MHMP OPP zjistil, že stavebníkem je odpovědný subjekt. Ze společného povolení dále MHMP OPP zjistil, že se jedná o stavbu „Stavební úpravy a přístavba bytového domu č. p. 1475 k. ú. Dejvice, Praha 6, při ulici Na Pískách 19 na pozemcích parc. č. 1129 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 1130/1 (ostatní plocha), parc. č. 1130/2 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 1130/3 (zastavěná plocha a nádvoří) v katastrálním území Dejvice“ dle projektové dokumentace s názvem „Stavební úprava a přístavba bytového domu na Pískách 1574/19, Praha 6 – Dejvice“ z 11/2020, kterou ověřil Ing. arch. Pavel Kecek, autorizace se všeobecnou působností (A,O) ČKA 02658. Dle společného povolení stavba obsahuje mimo jiné přístavbu při jihozápadní a severozápadní fasádě objektu, přístavbu bazénu a garáží s technickým zázemím v zahradní části pozemku v úrovních 1. NP a 2. NP, napojení a rozvody technických sítí na pozemku stavby, retenční nádrž na dešťové vody, úpravu a změnu tvaru zpevněných ploch na pozemku stavby.

Z mapového prohlížeče Seznam.cz MHMP OPP zjistil, že v květnu 2022 ještě žádné zemní práce na předmětných pozemcích zahájeny nebyly. Z téhož mapového prohlížeče pak MHMP OPP zjistil, že v červnu 2023 již zemní a stavební práce na předmětných pozemcích probíhají.

Památkový zákon nedefinuje pojem území s archeologickými nálezy. Při vymezování obsahu tohoto pojmu je nutno vycházet z čl. 1 odst. (ii) a (iii) Úmluvy o ochraně archeologického dědictví Evropy (revidované), publikované pod č. 99/2000 Sb. m. s. (dále jen Maltská konvence), kde je definováno archeologické dědictví, k jehož ochraně se Česká republika jako smluvní strana Maltské konvence zavázala. Území s archeologickými nálezy lze tedy definovat jako území, v němž se nachází prvky archeologického dědictví, které vyjmenovává čl. 1 odst. (ii) a (iii) Maltské konvence. V této souvislosti je třeba upozornit též na čl. 2 odst. (i) Maltské konvence, podle kterého je každá smluvní strana této úmluvy povinna vést soupis svého archeologického dědictví a klasifikaci chráněných památek a oblastí. Česká republika plní tuto povinnost prostřednictvím Státního archeologického seznamu, který byl vytvořen v rámci výzkumné činnosti Národním památkovým ústavem a jeho předchůdcem, Státním ústavem památkové péče. Státní archeologický seznam představuje evidenci archeologických lokalit zakreslených do mapy v digitální podobě.

Stavební činnost památkový zákon nedefinuje. Důvodová zpráva k památkovému zákonu uvádí jako příklad stavby průmyslových a obytných komplexů, dolů, lomů, komunikací, zemědělské a vodohospodářské stavby.

Oznamovací povinnost tíží stavebníky bez ohledu na to, zda konkrétní zamýšlenou stavební činností dojde nebo nedojde k zásahu do archeologického naleziště, a dokonce i bez ohledu na to, zda je stavebníkům známo, že jde o území s archeologickými nálezy neboli zda se na území, v němž hodlají stavební činnost provádět, nacházejí prvky archeologického dědictví.

Účelem oznámení je poskytnout Archeologickému ústavu včasnou informaci o zamýšlených pracích, které by mohly archeologické dědictví na dotčeném území ohrozit, poškodit nebo zničit, aby mohl Archeologický ústav, popř. oprávněná organizace uplatnit požadavky na provedení záchranného archeologického výzkumu. Toto oznámení je proto třeba provést s dostatečným předstihem, což je nejen v zájmu Archeologického ústavu, oprávněné organizace nebo osoby oprávněné k výzkumům, která bude výzkum provádět, ale především v zájmu stavebníka. Provádění výzkumu vždy znamená větší či menší zdržení stavební činnosti.

Přestupkem je společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin (§ 5 ZOP).

Nesplnění oznamovací povinnosti stavebníkem dle ustanovení § 22 odst. 2 památkového zákona je za přestupek označeno v ustanovení § 35 odst. 2 písm. f) památkového zákona. Formální znaky přestupku jsou dány. Taktéž znaky stanovené památkovým zákonem jsou naplněny, nejde ani o trestný čin. Přestupek kvalifikoval MHMP OPP jako čin protiprávní, neboť neshledal žádnou okolnost, která by protiprávnost vylučovala. MHMP OPP shledal, že je dán i materiální znak, a sice společenská škodlivost přestupku (k tomu např. rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 9. 8. 2012, č. j. 9 As 34/2012 – 28, dostupný na www.nssoud.cz, kde NSS vyslovil, že cit.: „*již stanovením formálních znaků určité skutkové podstaty zákon předpokládá, že při jejich naplnění v běžně se vyskytujících případech bude stupeň společenské nebezpečnosti zpravidla vyšší než nepatrný.*“). Čin, kterého se odpovědný subjekt dopustil (nesplnění oznamovací povinnosti dle ustanovení § 22 odst. 2 památkového zákona), je přestupkem.

Ve vztahu k nesplnění zákonné oznamovací povinnosti upravené v ustanovení § 22 odst. 2 památkového zákona MHMP OPP uvádí, že tato oznamovací povinnost zavazuje odpovědný subjekt přímo ze zákona, jejím účelem a smyslem je nutnost zachránit a zdokumentovat archeologické nálezy jako jedinečný a nenahraditelný pramen poznání života člověka od počátků jeho existence. Oznamovací povinnost musí být splněna před provedením stavební činnosti. Z vyjádření Archeologického ústavu vyplývá, že oznámení ve smyslu uvedeného zákonného ustanovení vůči Archeologickému ústavu odpovědný subjekt neučinil. Ve vztahu k oznamovací povinnosti se uplatňuje zásada *ignorantia legis non excusat* (tj. neznalost zákona neomlouvá), neboť se předpokládá možnost každého subjektu dozvědět se o svých zákonných povinnostech ze zveřejněných právních norem (tj. z právních předpisů publikovaných ve Sbírce zákonů České republiky).

MHMP OPP konstatuje, že v daném případě odpovědný subjekt porušil zákonnou povinnost uloženou mu v ustanovení § 22 odst. 2 památkového zákona, neboť ačkoliv prováděl jako stavebník stavební činnost (zemní práce) na území s archeologickými nálezy, neučinil oznámení vůči Archeologickému ústavu, jak mu ukládá ustanovení § 22 odst. 2 památkového zákona.

Porušením uvedené oznamovací povinnosti došlo ze strany odpovědného subjektu k naplnění skutkové podstaty přestupku podle ustanovení § 35 odst. 2 písm. f) památkového zákona.

Odpovědnost za přestupek spáchaný právnickou osobou je odpovědností objektivní, odpovědností za výsledek, resp. následek, bez ohledu na zavinění.

MHMP OPP je povinen zkoumat naplnění obligatorních znaků objektivní stránky v dané věci dotčené skutkové podstaty, kterými jsou: jednání, následek a příčinná souvislost mezi nimi. Provedení stavební činnosti na území s archeologickými nálezy musí předcházet splnění oznamovací povinnosti dle ustanovení § 22 odst. 2 památkového zákona. Nesplnění této povinnosti znamená porušení právní povinnosti a vyvolání, resp. způsobení protiprávního stavu. MHMP OPP má za to, že v daném případě jsou dány všechny shora uvedené obligatorní znaky skutkové podstaty přestupku dle ustanovení § 35 odst. 2 písm. f) památkového zákona. Odpovědný subjekt se dopustil protiprávního jednání, v jehož důsledku nastal památkovým zákonem předpokládaný škodlivý následek, který však nelze dostatečně přesně zhodnotit co do intenzity, jak vyplývá z vyjádření Archeologického ústavu. Odpovědný subjekt tedy spáchal přestupek podle ustanovení § 35 odst. 2 písm. f) památkového zákona.

MHMP OPP je povinen přestupek projednat a při naplnění materiální a formální stránky přestupku je oprávněn uložit správní trest.

Podle ustanovení § 35 odst. 5 písm. b) památkového zákona lze za přestupek uložit pokutu do 4 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 2 téhož ustanovení.

MHMP OPP při určení druhu správního trestu a jeho výměry přihlížel v souladu s ustanovením § 37 a § 38 ZOP ke všem relevantním kritériím (uvedeným demonstrativním výčtem), a to k povaze a závažnosti přestupku, k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem (§ 39 a § 40 ZOP), k povaze činnosti právnické osoby. S ohledem na tyto meze správního uvážení uložil MHMP OPP za daný přestupek správní trest pokuty a stanovil její výši.

MHMP OPP při stanovení výše pokuty přihlédl ve smyslu ustanovení § 38 ZOP k povaze a závažnosti přestupku, zejména k významu památkovým zákonem chráněného zájmu, který byl přestupkem porušen, jímž je v daném případě ochrana hodnot archeologického dědictví jakožto součásti dědictví kulturního.

Stupeň závažnosti daného přestupku hodnotí MHMP OPP v tomto konkrétním případě jako nižší. MHMP OPP konstatuje, že odpovědný subjekt tím, že nesplnil zákonnou oznamovací povinnost dle ustanovení § 22 odst. 2 památkového zákona, porušil veřejný zájem na ochraně kulturního dědictví. Jedná se o významný chráněný zájem.

Předmětná lokalita je územím s archeologickými nálezy. V katastrálním území Dejvice jsou archeologické nálezy doloženy v mimořádné intenzitě. Tyto nálezy byly datovány do období paleolitu, neolitu, eneolitu, doby bronzové, doby římské, doby stěhování národů, středověku a novověku. Stavební činnost na předmětných pozemcích spočívá v provedení zemních prací

v souvislosti s realizací přístavby při jihozápadní a severozápadní fasádě bytového domu, přístavby bazénu a garáží s technickým zázemím v zahradní části pozemku parc. č. 1130/1 v úrovních 1. NP a 2. NP, napojení a rozvodů technických sítí na pozemku stavby, retenční nádrže na dešťové vody a s úpravou a změnou tvaru zpevněných ploch na předmětných pozemcích. Kvůli opomenutí odpovědného subjektu tak evidentně nemohl být zcela naplněn základní účel ustanovení § 22 odst. 2 památkového zákona, mimo jiné zmíněný v důvodové zprávě k památkovému zákonu, tj. zabezpečit, aby mohl Archeologický ústav, popř. oprávněná organizace, v časovém předstihu uplatnit požadavky na záchranu a vědeckou dokumentaci případných archeologických nálezů, a to navíc v místech archeologicky citlivých, jak bylo uvedeno výše.

MHMP OPP při hodnocení způsobu spáchání daného přestupku vzal v potaz skutečnost, že protiprávní jednání odpovědného subjektu spočívá v pasivním nekonání, tedy opomenutí, ač konat – předem oznámit stavební činnost – měl.

MHMP OPP neshledal žádnou polehčující ani přitěžující okolnost.

MHMP OPP konečně přihlédl i k povaze činnosti odpovědného subjektu, jakožto právnické osoby. V této souvislosti MHMP OPP konstatuje, že se jedná o podnikatelský subjekt s předmětem podnikání – výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona, dále pronájem nemovitostí, bytů a nebytových prostor a realitní zprostředkování.

Při stanovení výše pokuty přihlédl MHMP OPP i k předpokládané ceně záchranného archeologického výzkumu, jak vyplývá z vyjádření Archeologického ústavu.

To ovlivnilo výši sankce, která musí být taková, aby mohla splnit funkci represivní, tzn. postih za porušení povinností stanovených zákonem a funkci preventivní, která směřuje k předcházení porušování zákona, resp. k takovému chování, které je v souladu se zákonem.

S ohledem na tyto meze správního uvážení MHMP OPP stanovil výši pokuty 10 000 Kč, kdy horní hranice činí 4 000 000 Kč. Vzhledem ke zjištěnému porušení zákona a po posouzení a zhodnocení všech výše uvedených důkazů a skutečností má MHMP OPP za to, že pokuta uložená v dolní úrovni zákonné sazby je přiměřená a odpovídající všem okolnostem případu.

S ohledem na závěry vyplývající z ustálené soudní judikatury MHMP OPP konstatuje, že v daném případě nelze vzhledem k výši vyměřené pokuty uvažovat o likvidační povaze uložené pokuty.

MHMP OPP je při rozhodování o přestupku vázán základními zásadami, které jsou vyjádřeny zejména v ustanoveních § 2 až § 8 správního řádu. V této souvislosti musí MHMP OPP zdůraznit, že je povinen v souladu s tzv. zásadou legitimního očekávání přihlížet i k tomu, jak postupoval ve skutkově shodných nebo obdobných případech, a to z toho důvodu, aby nevznikaly nedůvodné rozdíly, neboť v souladu s ustálenou judikaturou Nejvyššího správního soudu je správní orgán

vázán svou rozhodovací praxí, která je základním předpokladem předvídatelnosti činnosti a postupů správního orgánu a jeho rozhodování.

MHMP OPP postupoval v souladu s ustanovením § 90 ZOP a § 150 odst. 1 správního řádu a ve výroku specifikovanou povinnost k úhradě pokuty uložil formou příkazu, jehož vydání je prvním úkonem v řízení. Pro daný postup byly naplněny zákonné předpoklady, neboť řízení dle § 35 odst. 2 písm. f) památkového zákona je řízením z moci úřední a skutkové zjištění ve věci má MHMP OPP za dostatečné. Protože je vydání tohoto příkazu prvním úkonem v řízení, neuložil MHMP OPP odpovědnému subjektu povinnost nahradit náklady řízení (§ 150 odst. 4 správního řádu).

MHMP OPP se zabýval i otázkou zachování lhůty pro projednání přestupku ve smyslu ustanovení § 30 odst. 1 písm. b) ZOP. Předmětný přestupek byl spáchán v období od května 2022 do dubna 2023. Podle ustanovení § 30 písm. b) ZOP činí promlčecí doba 3 roky, neboť dle ustanovení § 35 odst. 5 písm. b) památkového zákona lze uložit správní trest – pokutu s horní hranicí 4 000 000 Kč. Podle ustanovení § 31 ZOP promlčecí doba počíná běžet dnem následujícím po spáchání přestupku. Běh promlčecí lhůty se podle ustanovení § 32 odst. 2 ZOP přerušuje oznámením o zahájení řízení o přestupku, vydáním rozhodnutí, jímž je obviněný uznán vinným, je-li prvním úkonem v řízení vydání příkazu, přerušuje se běh promlčecí doby jeho doručením nebo vydáním rozhodnutí o schválení dohody o narovnání, přičemž přerušením promlčecí doby počíná promlčecí doba nová. Pokud byla promlčecí doba přerušena, odpovědnost za přestupek zaniká nejpozději 5 let od jeho spáchání (§ 32 odst. 3 ZOP). MHMP OPP konstatuje, že lhůta pro uložení pokuty byla zachována.

Vzhledem k výše uvedenému rozhodl MHMP OPP, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto příkazu.

Poučení:

Proti tomuto příkazu lze podat odpor, a to do 8 dnů ode dne jeho oznámení k Magistrátu hlavního města Prahy, odboru památkové péče.

Lhůta pro podání odporu počíná běžet podle ustanovení § 40 odst. 1 písm. a) správního řádu dnem následujícím po dni, kdy byl příkaz doručen.

Podle ustanovení § 17 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů, je dokument, který byl dodán do datové schránky, doručen okamžikem, kdy se do datové schránky přihlásí osoba, která má s ohledem na rozsah svého oprávnění přístup k dodanému dokumentu. Nepřihlásí-li se ve lhůtě do 10 dnů ode dne dodání do datové schránky, považuje se dokument za doručený posledním dnem této lhůty.

Podáním odporu se příkaz ruší a řízení pokračuje. Lhůty pro vydání rozhodnutí začínají znovu běžet dnem podání odporu.

Zpětvzetí odporu není podle ustanovení § 150 odst. 3 správního řádu přípustné. Příkaz, proti kterému nebyl podán odpor, se stává pravomocným a vykonatelným rozhodnutím.

Mgr. Jiří S k a l i c k ý

ředitel odboru

otisk úředního razítka

podepsáno elektronicky

Rozdělovník:

- I. Doručuje se datovou schránkou do vlastních rukou:
J.O.S. Praha s.r.o., Nad spádem 641/20, 147 00 Praha 4 – Podolí (ID DS: 9ty4ve2)
- II. MHMP OPP - spis